

Ավետիք Իսահակյան

Դո՛ւ ջի՛նջ և հե՛զ մի թիթեռ ես

Դո՛ւ ջի՛նջ և հե՛զ մի թիթեռ ես,
Եվ նո՛րբ, և սո՛րբ թևերով.
Միրտրդ, վրճիտ՝ թռովրոռում ես
Գե՛շ, գա՛րշ, մարդկանց վրբայով. –

Դու, որ մաքուր մի թիթեռ ես,
Ա՛խ, մեր կյանքի ճահճի մեջ
Պիտի ընկնես – պիտի նեխվես
Գե՛շ, գա՛րշ, մարդկանց մահճի մեջ ...

1902